

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 Oslo

Deres ref: 200601236-/AO
Saksbehandler: NCD
Vår ref: 06/1475
Arkivkode: 322
Dato: 20.04.2006

Høring - Utkast til veileder om støyvurdering ved etablering av nærmiljøanlegg

Sosial- og helsedirektoratet v/ avd. for primærhelsetjenester har fått ovennevnte utkast til veileder til høring.

Det er prisverdig at Helse- og omsorgsdepartementet tar sikte på å lage en veileder på dette området. Dette for å sikre at helsehensynene blir tilstrekkelig ivarettatt ved planlegging av nye nærmiljøanlegg, som oftest i form av såkalte ballbinger.

Problemstillingen ved anlegg av denne type er klassisk. Her vil det være høyst motstridende interesser og syn som gjør seg gjeldende:

- Barn og unges behov for fysisk utfoldelse og samvær versus andre personers (naboers) behov for rekreasjon og hvile eller rett og slett bare behovet for et alminnelig og rolig nabolag. Hva betyr mest? Hvilke forholdsmessighetsbetraktninger skal legges til grunn?
- Betydningen av tidsprioritetens betydning, d.v.s. hvilken vekt man skal tillegge det faktum at bolig- eller annen bebyggelse kom først, ofte lenge før ballbingen ble planlagt eller tatt i bruk?
- Fortolkning og vurdering av den støy som oppstår i forbindelse med ballbinger og lignende innretninger.
- Faren og muligheten for at anlegget blir brukt til høyst forskjellige tider i løpet av døgnet og uken og muligheten for å kontrollere dette.

Utkastet foreslår at en støygrense oppgis som et intervall (LpAmaks 60-70dB) og at støydempende tiltak må vurderes dersom denne grenseverdien overstiges utenfor nærmeste boligfasade. Sosial- og helsedirektoratet mener det er lite hensiktsmessig med et såpass stort intervall og at en slik grense vil være lite egnet for å ivareta omgivelsenes behov for ro. Direktoratet er av den mening at det i mange tilfeller vil kunne bli vanskelig å oppnå demping ned mot dette nivået som i seg selv også er ganske høyt, særlig lydets beskaffenhet (impulslyd) tatt i betraktning.

Sosial- og helsedirektoratet er enig i utredningens beskrivelse av vanskelighetene med å gjøre noe med eksisterende støysituasjon når støyproblemene først har oppstått. Direktoratet er også enig i at en tilstrekkelig avstand mellom boliger og aktivitet er den viktigste måten å forebygge problemer på. Direktoratet synes at utredningen i for stor

Sosial- og helsedirektoratet
Avdeling for primærhelsetjenester

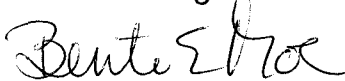
grad legger vekt på støyplagen hos nærmeste bolig. Man har erfaring for at boliger som ligger lenger unna, kan bli utsatt for en vel så stor belastning, f. eks. p.g.a. topografiske forhold. Å bygge jordvoller rundt et anlegg, vil bare ha begrenset verdi. Særlig sommerstid vil lyd p.g.a. forskjellige temperaturskikt kunne spres opp over jordvollen og nokså langt ut til en eller flere av sidene. Å regulere tidsbruken synes ikke som noe særlig pålitelig tiltak, særlig ikke med den frie bruken av anleggene som det legges opp til og som synes å være en del av hele ballbingeideologien.

Mange av de lovparagrafene som utredningen henviser til, gjelder inngripen der hvor støyproblemer allerede har oppstått. Det er viktig at kommunehelsetjenesten kommer med på et langt tidligere stadium. Her vil trolig den viktigste oppgaven for kommunehelsetjenesten være å bidra til å sikre nødvendig avstand mellom en ballbinge og omkringliggende bebyggelse. Sosial- og helsedirektoratet mener at kommunene inntil videre bør forby anleggelse av ballbinger og lignende innretninger i en avstand som er mindre enn 100 meter fra sårbar bebyggelse. Det bør ikke være noe problem for hovedmålgruppens brukere å bevege seg 100 – 200 meter for å kunne ta en ballbinge i bruk. Så må kommunen sikre at ny bebyggelse ikke senere blir tillatt oppført nærmere ballbingen. Særlig må man være oppmerksom på at enkeltpersoner kan erklære seg villige til å bo nokså nær en ballbinge og erklære at den tilhørende støy ikke vil sjenere dem. Slike utspill må hindres gjennom reguleringsvedtak. Vi har i Norge sett altfor mange tilfeller av at folk har sagt ja til en miljøulempe på egne vegne. Dette har i mange tilfeller bare bidratt til å utsette et problem ettersom det senere har kommet nye eiere eller den opprinnelige eieren har endret syn på betydningen av miljøulempen. I slike tilfeller må man følge "folk flest"-prinsippet, d.v.s. spørre seg hvordan folk flest ville oppleve å bo eller oppholde seg i umiddelbar nærhet av en støykilde som dette.

I denne høringsuttalelsen er det bare tatt hensyn til støy. For øvrig skal minnes om andre typer miljøulempes som kan tenkes i forbindelse med ballbinger og lignende innretninger som følge av f. eks. økt trafikk og redusert fremkommelighet.

Sosial- og helsedirektoratet mener at utkastet til veileder kan tjene som en nyttig "sjekklister" for kommunene når det gjelder planlegging og tilsyn med den type nærmiljøanlegg som veilederen omhandler.

Med vennlig hilsen

for Jon Hilmar Iversen
avdelingsdirektør

Anders Smith
seniorrådgiver